

i det hele taget, hvad enten den var delvis eller fuld. Denne Bestemmelses Opretholdelse vilde heller ikke komme til at ramme Grundejerne, i alt Fald vistnok kun rent undtagelsesvis. Det vilde blive Lejerne, Fremlejerne, altsaa Folk, som i Forvejen nyder den Beskyttelse, Huslejeloven giver overfor Grundejerne, der vilde blive berørte af Paragraffen, hvis den tillige kom til at omfatte fuld Kost. I Udvalget har man imidlertid som sagt ment, at det var umuligt for Huslejenævnene ogsaa at paatage sig Fastsættelse af Prisen paa Kost, og derfor er Ændringsforslaget fremkommet. Jeg vil udtrykkelig som Motivering for det efter min Mening uheldige i denne Ændring henlede Opmærksomheden paa, at der under de nuværende vanskelige Prisforhold ikke eksisterer nogen Konkurrence med Hensyn til Kost, lige saa lidt som med Hensyn til Boliger, og naar fuld Kost i Forbindelse med Værelset saaledes bliver stillet udenfor Konkurrence, er der frit Spillerum for dem, der af Naturen ikke er hensynfulde, og det var jo disse Folk, man skulde se at holde en lille Smule indenfor Rimelighedens Grænser.

Jeg vil stærkt anbefale det af hele Udvalget under Nr. 21 stillede Ændringsforslag, som gaar ud paa, at der i visse Tilfælde kan paalægges Husejerne en Forpligtelse til at indlægge Gas i et Værelse i Lejligheden. Der er ingen Tvivl om, at denne Ændring vil kunne faa stor Betydning overfor vrangvillige Husejere i disse petroleumsfattige Tider; saaledes som Bestemmelsen lyder, vil ingen Grundejer kunne føle sig brøstholden ved Bestemmelsen, idet Indlæggelsen vil kunne ske uden Tab for Grundejeren.

Hele Udvalget er ligeledes enedes om en Appelinstant, et saakaldt Overnævn. Man har ikke ment at kunne modsætte sig et saadant Krav, skønt flere af Udvalgets Medlemmer har anset Overnævnene for overflødige og betydningsløse. De er foreslaaet at skulle være af omtrent samme Beskaffenhed som de almindelige Nævn. En rent juridisk Appelinstant med Udeladelse af de folkelige Elementer, der nu er i Nævnene, har Flertallet ikke kunnet gaa med til. Derfor fremtræder Overnævnene i den her foreslaaede Skikkelse, og det vil være let at se, at det er et Kompromis. Men der er vistnok stærke Ønsker om at faa dette Spørgsmaal behandlet endnu en Gang, saaledes at der muligvis til tredie Behandling kan blive foretaget enkelte Ændringer i Forslaget; der vil i alt Fald blive gjort Forsøg der-

paa. Men i øvrigt vil jo selve Ændringsforslaget være tilstrækkeligt til at give et Overblik over, hvad man tilsigter med disse Overnævn, og hvor meget de vil faa at bestille. Der har nemlig været udtalt Frygt for, at de skulde faa et uforholdsmæssig stort Arbejde. Det vil naturligvis i væsentlig Grad komme til at afhænge af dem selv, men der kan det maaske være heldigt, at Overnævnene er af omtrent samme Beskaffenhed som Undernævnene. Der vil maaske derved hurtigt kunne skabes en Praksis, der vil kunne bibringe de paagældende en rigtig Forstaaelse af, hvad det kan nytte at gaa til Overnævnene med, og hvad ikke. Men at det vil være ønskeligt at begrænse Antallet af de Sager, der appelleres, saa meget som muligt, er man sikkert fra alle Sider enig om.

Jeg skal endvidere anbefale de Ændringsforslag, som er stillede af Flertallet under Nr. 2, hvilket Flertal dækker over Udvalgets radikale og socialdemokratiske Medlemmer. Der er saaledes et Ændringsforslag, der er betegnet som Nr. 2, og som gaar ud paa at hindre, at nogen Lejer, der føler sig forurettet, bliver afskaaret fra at faa sin Sag indanket for et Nævn, fordi Kommunalbestyrelsen i hans Kommune ikke har nedsat noget Nævn. Jeg vilde have anset det for heldigst, om man havde paabudt Kommunalraadene at nedsætte Nævn, i alt Fald i alle Købstæder, Stationsbyer og Kommuner med købstadmæssig Nybyggelse, men det har der ikke kunnet opnaas Enighed om. Derimod er et Flertal blevet enig om at foreslaa, at Lejere i Kommuner, hvor der ikke er Nævn, kan faa deres Sager indanket for Nævnet i den nærmeste Nabokommune. Man haaber, at denne Bestemmelse, naar den forhaabentlig vedtages, vil virke ansporende paa de kommunale Raad til at nedsætte Nævn, og jeg skulde mene, at man let kunde blive enig om, at en Kommunalbestyrelse, hvis Flertal muligt bestaar af lidet hensynfulde Grundejere, ikke bør have Ret til at nægte Lejerne i den vedkommende Kommune overhovedet at faa deres Sag behandlet for et Nævn. Det vilde i alt Fald være urigtigt over for Lejerne, som i de Tilfælde, der her vil blive Tale om, vistnok vil udgøre den langt overvejende Del af Befolkningen. Naar der indsættes en saadan Bestemmelse som foreslaaet — hvortil der findes Sidestykker i Udlandets Lovgivning paa dette Omraade — kan en saadan modvillig Kommunalbestyrelse i alt Fald ikke ved at undlade at nedsætte